

главѣ конь, потріѣвна книга; тѣпо перо,
мжрзелѣвъ човѣкъ, ѡка женѡ; добра
правда, голѣма сладость, вѣселѣ жи-
вотѣ.

§ 52. Прилагателитѣ ѡменѡ кѣватѣ:

1) Качествени, коѣто показватѣ каквиѡ-
тѣ на нѣщото, ѡ коѣто се намира въ него нѣщо-
то; кѡкто: чжрвѣнѣ платѣ, жѣлта вжз-
главница, мѣрно детѣнце.

2) Врѣменни, коѣто не показватѣ нѣщѣтѣ
каквиѡ на нѣщото, ѡ нѣкож, каквѣ да ѣ нѣго-
вѣ глѣжж, вѣнкашиж, врѣмениж; кѡкто: вчѣра-
шенѣ хлѣвѣ, гѣтрешенѣ зѡжж.

3) Родѡвни, коѣто показватѣ произлѡзванѣ-
то на нѣщото, нѣ токѡ ѡтѣ ѣдно самѡ нѣщо, ѡ
ѡтѣ цѣлѡтѣ родѣ на нѣщѡта, дѣто сѣ кѡто нѣ-
го; кѡкто: вѡлкѣтѣ ревѣ, кѡзѣтѣ рѡгѣ.

4) Лични, коѣто показватѣ произлѡзванѣто
на нѣщото токѡ ѡтѣ ѣдно знѡйно лицѣ; кѡкто: Нѣ-
головѣ прѣстенѣ, жѣнинѣ братѣ, вѡ-
шинѣ дворѣ, Драганчинѣ сынѣ.

5) Умалителни, коѣто ѡзвѡватѣ глѣ-
нѣ, ѡ нѣщичко нѡ малко ѡтѣ какѡто сѣ; кѡкто:
кѡлинчжж, хѣбавичжж; вѣлнчжж,
кѣлнчка, вѣлнчко.

§ 53. Общитѣ скѡпшини на прилагателитѣ ѡ-
мена сѣ: родѣ, четѣ, падѣжж, стѡвица, ѡ-